

ဆုမြတ်မွန်မွန်

ရင်းဆောင်းဘိဝတ်ထားတဲ့ မိုးတိမ်

ကြားဖူးသမျှ အမှတ်တရ လက်ဆောင်

* မိန်းကလေးတွေက သူတို့ ကို လက်ထပ်တဲ့ ယောက်ျားတွေကို ပြောင်းလဲလို့ ရမယ်ထင်တယ်။ ဘယ်တော့မှ မရဘူး။

* မိန်းကလေးတွေက နတ်သမီးလေးသဖွယ် ဖြစ်သော်လည်း အိမ်ထောင်ပြုခြင်း ကတော့ စေတန်ရဲ့ လက်ရာပဲ

* ဇနီးဆိုတာ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ ယောက်ျားရဲ့ မယားငယ်သဖွယ် အရွယ်လတ်မှာ တော့ ယောက်ျားရဲ့ အဖော် အသက်ရလာတော့ ယောက်ျားအိုရဲ့ သူနာပြု။

အပိုင်း (၁)

(၁)

"မြန်မြန် ချချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကစားလည်း ကစား၊ အဆီလည်း

ချ၊ နောက် အစားအသောက် ကိုလည်း တကယ် အာဟာရ ဖြစ်တာတွေ
ပဲ စားပြီး အဆီအစိမ့်တွေ လျှော့လိုက်မယ် ဆိုရင်တော့ လုံးဝကို သိသိ
သာသာ ဖြစ်သွားမှာ ပဲလေ အစ်မ"

"ဟုတ်လား ?"

ဟုတ်လားလို့ ပြန်မေးလိုက်သံမှာ ယုံကြည်ချက်တွေ အပြည့်နှင့်
လင်းလက်သွားသော မျက်ဝန်း တစ်စုံကို ဂျင်ဂျာက နွေးထွေးစွာ စိုက်
ကြည့်ရင်း ပြုံးပြလိုက်သည်။ ။ မျက်နှာလေး လှသလောက် ခပ်ပြည့်ပြည့်
ကိုယ်လုံးထက် လွန်နေသော အမျိုးသမီးက စဉ်းစား ကျေနပ်နေဟန်
ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်နေသည်။ ။ အဲဒီ အချိန်မှာ ပဲ ဂျင်ဂျာရဲ့
ဖုန်းခေါ်ဆိုသံ တီးလုံးလေး မြည်လာသည်။ ။

"ငါ မှားတာရှိရင် တောင်းပန်ပါတယ် xxx တကယ်ဆို မင်းရဲ့ အ
နားမှာ ပဲ"

တစ်သက်လုံး မှားပြီး တစ်သက်လုံး တောင်းပန်နေမည် ဖြစ်သော
တည်မြဲရဲ့ ဖုန်းကို လောလောဆယ်မှာ ကိုင်ဖို့ အချိန် မပေးနိုင်သေးပါ။ ။
ဒါကြောင့် Touch Screen ပေါ်ကို လက်ခလယ်လေးနှင့် တစ်ချက်တို့
ကာ Busy နေကြောင်းကို အသိပေးလိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ ရှေ့က အမျိုး
သမီးကို လှည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်ရင်း ...

"အစ်မ ဘယ်လိုများ စဉ်းစားချင် သေးလဲဟင်။ ဘာမှ အားနာစရာ မ
လိုပါဘူး။ အစ်မ ဖြစ်ချင်တာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေး နိုင်ပါတယ်
"

"အင်း ... ဒီလိုလေ"

"ငါ မှားတာရှိရင် တောင်းပန်ပါတယ်။ တကယ်ဆို မင်းရဲ့ အနားမှာ

ဂျင်ဂျာက ရှေ့အမျိုးသမီးကို ပြုံးပြရင်းမှ စားပွဲပေါ်မှ ဖုန်းကို မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ။ တကယ်တော့ ဖုန်းကို မျက်မှောင် ကြုတ်ကြည့်ကာ မဟုတ်ဘဲ ဖုန်းဆက်တဲ့ လူကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်တယ် ဆိုတာတော့ ကိုယ်တိုင်ပဲ အသိဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ စကား ပြောတော့မည့် ဟန်ပြုပြီးမှ အရှိန်ပျက်သွားသော အမျိုးသမီးက ဂျင်ဂျာကို နားလည်သလို ပြုံးကြည့်ကာ ...

"ကိုင် လိုက်လေ ညီမ၊ ရပါတယ်"

ဂျင်ဂျာက အားနာပြီးလေး တစ်ခု စွက်ကာ ခေါင်းညိတ် လိုက်ရင်းမှ ဖုန်းကို ထပ်ပိတ်လိုက်သည်။ ။ မအားပါဘူး ဆိုမှ တော့ တကယ် မအားတာကို လက်ခံလိုက်တာပေါ့ တည်မြဲရယ်။ ဘာကြောင့် ဇွတ် နေရတာလဲ။

ဂျင်ဂျာက နောက်တစ်ခါ နှောင့်ယှက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးရအောင် ဖုန်းကို power off ပစ် လိုက်လေသည်။ ။

"ဆောရီး အစ်မ။ ကျွန်မ ကက်စတန်မာနဲ့ ဆွေးနွေးနေရင် တော်ရုံ အရေးမကြီးတဲ့ ဖုန်းမျိုးကို ကိုင်လေ့ မရှိပါဘူး ... ဟုတ် ... အစ်မ၊ ဆက်ပြောလေ"

"ဪ ... အစ်မ ကြားဖူးတာကလေ၊ ညီမက ဝနေတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို ညီမရဲ့ ထရီနီနင်နဲ့ ကိုင်ပေးတာ၊ အရမ်း ထိရောက်တယ်လို့ ကြားဖူးလို့ ပါ။ ညီမ တွက်ပေးထားတဲ့ ကယ်လိုရီ အတိုင်းစား၊ ပြီးတော့ ညီမ ခိုင်းတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်း အတိုင်းလုပ်၊ အဲလို ညီမ မောင်းတဲ့ အတိုင်း လုပ်ရင် တကယ်ပဲ ထိရောက်တယ်။ ဝနေတဲ့ ပုံပျက်နေတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဟာ အံ့ဩစရာနန်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုး

အစားကို ပိုင်ဆိုင် လာတယ်လို့ ကြားဖူးထားတာပါ ... ဒါကြောင့် အစ်မက ညီမရဲ့ ထရန်နိုက်ကို လိုချင်တာပါ"

"ဪ ... အဲဒီလိုလား။ ဒါ ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ချမှတ်ထားတဲ့ အတိုင်း အစ်မက လိုက်နာဖို့ အရေးကြီးပါတယ်"

"ဖြစ်တယ် ညီမ။ အစ်မကို အရင်လို ပုံစံမျိုး ဖြစ်အောင်သာ ပြန်လုပ်ပေးပါ"

"ကျွန်မက လုပ်မပေးနိုင်စရာ မရှိပါဘူး အစ်မ၊ အစ်မ ကြိုးစားဖို့ ပဲလိုတာပါ။ ဆိုလိုတာက အစ်မ ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် ဖြစ်မှာ ပဲ"

"အို ... ကြိုးစားမှာ ... ကြိုးစားမှာ ၊ အစ်မ ကြားဖူးတာကလေ ညီမက အဲဒီလို ညီမရဲ့ ထရန်နိုက်ကို ယူတဲ့ အမျိုးသမီးတိုင်းကို အလှအပနဲ့ ပတ်သက်တာ မှန်သမျှရော၊ နောက်အိမ်ထောင်ရေး အခက်အခဲတွေရော အားလုံး တိုင်ပင် ဆွေးနွေး ကူညီ ဖြေရှင်းပေးတယ်လို့ ကြားရတယ် ... အဲဒါ အစ်မလည်း ..."

"ဪ ... ဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ ခဏလေးနော် အစ်မ။ တစ်ခုလောက်တော့ ကြားဖြတ်ပြီး ပြောပါရစေ။ အဲဒါမျိုး လူမှုရေး ကိစ္စတွေကလေ ကျွန်မက ခင်မင်ရာ ခင်မင်ကြောင်းတွေပဲ အကြံပေးတဲ့ သဘောပါ ... ဟို ... နိုင်ငံခြားမှာ လို အခကြေးငွေ ယူပြီး ဆောင်ရွက်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အဓိက အလုပ်က ကိုယ်ခန္ဓာ အလှအပ အတွက်ပါပဲ"

"ဟုတ်ပါပြီ။ အစ်မကလည်း အဲဒါကိုပဲ အဓိက ကူညီစေချင်တာပါ။ အစ်မ ဒီလို ပုံပျက်ပြီး ဝနေတာကို အိမ်က ယောက်ျားကလည်း စိတ်ကုန်တဲ့ စကားတွေ စပြီး ပြောနေပြီ။ ပြီးတော့ KTV တွေ Massage တွေလည်း သွားနေပြီလေ"

"ထားလိုက်ပါ အစ်မ။ ဒါတွေက သိပ်အရေးပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ကျရင် သူ့အလိုလို ပြီးသွားမှာ ပါ ... အရေးကြီးတာက အစ်မသည် ကျန်းမာ လှပပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေဖို့ ပဲ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ မိန်းမတွေကို တော်ရုံ ယောက်ျားက အထင်မသေးရဲပါဘူး။"

တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်သော ဂျင်ဂျာရဲ့ စကားကြောင့် ထိုအမျိုးသမီးက လက်တွေ့ကို အားကိုးတကြီး လာရောက် ဆုပ်ကိုင်သည် ။

"ညီမကို အားကိုးပါတယ်။ အစ်မကိုသာ ပြောင်းလဲသွားမဲ့ အလှတရားမျိုး ဖန်တီးပေးပါ ... နော် ... ညီမ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဒါဆိုရင် အစ်မ ပေါင်ချိန် ကြည့်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ဒီဖောင်ထဲမှာ လိုအပ်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို ဖြည့်ပေးပါနော် အစ်မ ... ပြီးရင် အစ်မနဲ့ အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်မဲ့ ဖော်မြူလာကို တွက်ချက်ပြီး အစ်မကို ဆက်သွယ် ပေးပါ့မယ်"

"အိုကေ ... ညီမ။ သင့်ခံယူ"

အမျိုးသမီးက တက်ကြွစွာဖြင့် ဂျင်ဂျာပေးသော ဖောင်ကို ဖြည့်နေလျှင် သူမက မသိမသာဖြင့် ပခုံးတစ်ချက်ကို တွန့်မိသည် ။ လာပြန်ပြီပေါ့ စိန်ခေါ်ပွဲ တစ်ပွဲဟု စိတ်ထဲက တိုးတိတ်စွာဖြင့် ရေရွတ်မိလေသည် ။ တကယ်တော့ ဂျင်ဂျာရဲ့ အလုပ်သည် Ginger Beauty Land ဟု အမည်ပေးထားသော Fitness Center ၊ အဆီချလုပ်ငန်း၊ Beauty Saloon စသော အလှအပနှင့် သက်ဆိုင်သည့် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်တာ ဖြစ်သည် ။

ဝါသနာနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင် တစ်ထပ်တည်း ကျချင်သော စိတ်ဆန္ဒ ရှိခဲ့သည့် ဂျင်ဂျာသည် ဒီလုပ်ငန်းတွေကို ပရော်ဖက်ရှင်နယ်လ် အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့သည် မှာ သိပ်တော့ မဆန်းပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဂျင်ဂျာဆိုတာ ဟိုးလေးငါးတန်း ကျောင်းသူဘဝထဲက A ရိုးဗစ် ကစားခဲ့သူ ဖြစ်သည် ။ A ရိုးဗစ်၊ ပန်းပွားအက စသဖြင့် ကျောင်းကပွဲတွေမှာ ဂျင်ဂျာ မပါလျှင် မပြီးခဲ့ချေ။ အရွယ် ရောက်လာတော့ Body Beauty ကို ဆရာမတစ်ယောက်နှင့် သေချာ လေ့ကျင့်သင်ကြားသည် ။ အဲဒီနောက် မယ်ပြိုင်ပွဲတွေ ဝင်ပြိုင်ကာ Titel တွေလည်း ရခဲ့ဖူးသေးသော ဂျင်ဂျာပဲ ဖြစ်လေသည် ။

နောက် မြန်မာပြည်မှာ မော်ဒယ်တွေ စတင် ခေတ်စားသော မော်ဒယ် ခေတ်ဦးမှာ လည်း ဂျင်ဂျာက မယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆက်ကျနေ၍ မော်ဒယ်တစ်ယောက်၏ အချိုးအဆက်သို့ ပြောင်းလဲယူကာ မော်ဒယ် တစ်ယောက်အဖြစ် လှုပ်ရှားခဲ့သေးသည် ။ အဲဒီတုန်းက တော်တော် ပျော်ဖို့ ကောင်းခဲ့ပါသည် ။ မြန်မာပြည်ရဲ့ မော်ဒယ်ခေတ်ဦးသည် အခုထက်တောင် အများကြီး သားနား ခေတ်မီသည် ဟု ထင်သည် ။ အရင်တုန်းက သီးသီးသန့်သန့် ရှိလှသည် ။ ခေတ်ရေစီးကြောင်း အရသာ မော်ဒယ် လုပ်ခဲ့ပေမဲ့ ဂျင်ဂျာက အဲဒီ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ အကြာကြီး မလျှောက် ဖြစ်ခဲ့ပါ။

မိခင်ဖြစ်သူ ဆုံးပါး သွားခဲ့သဖြင့် လူက စိတ်ဓာတ်ကျသလို ဖြစ်သွားကာ အိမ်ထဲမှာ ပင် အတော်ကြာ နေဖြစ်ခဲ့သေးသည် ။ နောက်တော့ ဒီလိုချည်းပဲ နေသွားလို့ မဖြစ်ဘူး ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း နားလည်သဖြင့် အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝါသနာပါသည့် အလုပ်မျိုးကိုသာ ရွေးချယ်လိုက်သည် ။ တစ်ဦးတည်း

သော သမီးလည်း ဖြစ်၊ ဖခင်ဖြစ်သူကလည်း လူဝတ်ကြောင်ကို စွန့်လွှတ်ကာ သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီး ဝင်ရောက် သွားတာမို့ အဒေါ် ဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်ကိုသာ အဖော်ပြုစရာ ရှိတော့သော ဂျင်ဂျာသည် အမျိုးသမီးများများ နှင့် ပတ်သက် ဆက်ဆံရမည့် အလုပ်ကိုသာ လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့သည်။ ။

အိုးမကွာ အိမ်မကွာလည်း ဖြစ်၊ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ သာ ပတ်သက်ရ သော အလုပ် ဖြစ်တာကြောင့် Ginger Fitness Center ကို အောင်မြင် အောင် ကြိုးစား ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ။ နောက်တော့ အဆီချပေးသည့် ဝန် ဆောင်မှု၊ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း အမျိုးမျိုး လှပအောင် ပြုပြင်ပေးသ ည့် ဝန်ဆောင်မှုတို့ ကို ဆက်တိုက် လုပ်ခဲ့ပြီးမှ အခုနောက်ဆုံး Beauty S aloon နှင့် Spa ကို ထပ်မံ တိုးချဲ့ ဖွင့်လှစ်ခဲ့တာမှ သိပ်မကြာသေးချေ။ အားလုံးသော လုပ်ငန်းတွေကို အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားခဲ့သည် မှာ နေ့ချင်းညချင်း အောင်မြင် လာခဲ့တာတော့ မဟုတ်။ အတိုက်အခိုက်တွေ အခက်အခဲတွေ ကြားမှာ ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုစာ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးမှ ခုချိန် မှာ နာမည် တစ်လုံးကို ထူထောင် ထားနိုင်တာ ဖြစ်သည်။ ။ လျှောက်ခဲ့ရ သော ခရီးလမ်းဟာ ကြမ်းခဲ့တာလည်း ရှိ၊ ချောခဲ့တာလည်း ရှိ ဒီအချိန် မှာ တော့ ဖြစ်ခဲ့သမျှ အရာအားလုံး အတွက် ဂျင်ဂျာသည် ကျေနပ်လို့ သာ နေပါသည်။ ။

ဧည့်သည် အမျိုးသမီး ပြန်သွားသောအခါ ဂျင်ဂျာက ဖောင်ကို သီးသ န့်ဖိုင် တစ်ခုထဲသို့ ထည့်လိုက်ကာ သိမ်းဆည်း လိုက်သည်။ ။ နိုင်ငံခြားမှ ဆိုလျှင်တော့ Celebrities တွေ ထားလေ့ ရှိသည့် ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့် ရေး ဆရာပုံစံမျိုးကို ဒီမှာ လုပ်တာကတော့ ဂျင်ဂျာ တစ်ယောက်တည်း ရှိမည်ဟု ထင်သည်။ ။ အစတုန်းကတော့ တမင် ရည်ရွယ်ခဲ့တာ မဟုတ် ချေ။ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကို အနီးကပ် လမ်းညွှန် အကြံပေးရင်း မှ

နေ၍ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ပေါက်ကာ ခုလောလောဆယ်၌ အဲဒီလို ဝန်ဆောင်မှု ပေးနေရတာ ဆယ်ယောက်ကျော် ရှိသည်။ သူတို့ တွေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အကြံပေး အဖြစ်ပါ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်နေသော ဂျင်ဂျာသည် လက်တွေ့ ဘဝမှာ တော့ ကိုယ်တိုင်က အပျိုကြီး ဖြစ်နေတာ ထူးဆန်းတော့သည်။

အင်း ... တကယ်တော့လည်း အသက် သုံးဆယ်ဆိုတာ အပျိုကြီးလို့လည်း ပီပီသသ ခေါ်လို့ မရသေးပါဘူးနော်။ ဒါပေမဲ့ ချစ်ရည်းစား ကတော့ လူကို ဒီလိုပဲ သမုတ်နေခဲ့ပြီ။ သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ဟာ တစ်နှစ်ပဲ ကွာတာဆိုတော့ ကိုယ်က အပျိုကြီးဆိုရင် သူလည်း ပဲ လူပျိုကြီးပဲပေါ့။ ဟင်း ... ဒီလူပျိုကြီးရဲ့ စိတ်ကတော့ အသက်ကြီးပြီး အချိန်မစီး အဲ ... အဲလေ ... ဟုတ်ပါဘူး၊ သူက အဲဒီလို ပြောရင် အရမ်း စိတ်ဆိုးတာကလား။ သူ့စိတ်က ခပ်နုနုဆိုတော့ အခုနက ဖုန်းမကိုင်တာများ ဆို ဘယ်လောက်တောင် ဒေါသထွက်နေမှန်း မသိ။ ကဲ ... ဒေါသထွက်တာ သူ့အလုပ်၊ ပြန်ခေါ်ရမှာ ကတော့ ကိုယ့်အလုပ်ပေါ့။

ဂျင်ဂျာက သူ့ဖုန်းကို ပြန်လည် ခေါ်ဆိုလိုက်သည်။ ဖုန်းဝင်သည်။ ကျေးဇူးရှင်က လက်စားချေသည့် အနေဖြင့် Busy လုပ်ပစ်လိုက်သည်။ ကဲ ... ရှိစေ ခွင့်လွှတ်တော် မူသည်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ခေါ်သည်။ မကိုင်ချေ၊ ထပ်မံ၍ Busy လုပ်သည်။ ကဲ ... နောက်ဆုံး တစ်ခေါက် ဒီတစ်ခါမှ မကိုင်ရင်တော့ ထပ်မခေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား ပြီးသားပင်။ ဒါကို ရိပ်မိသော သူသည် နောက်ဆုံး တစ်ခါကိုတော့ ဖမ်းကိုင်လေသည်။

"ပြော"

ချိုသာ နူးညံ့လေစွ။ ချစ်သူရည်းစား တစ်ယောက်ကို ဖုန်းထူးသော အသံမှာ ရင်ခုန်စရာ ကောင်းလေစွ။ သူ ငယ်ငယ်တုန်းက ရည်းစား

ထားခဲ့ရင် ဒီလို လေသံမျိုးနဲ့ ဖုန်းထူးလား။ ဒါဟာ သူပြောသလို Over 30 တွေမို့လို့ လား။ မစဉ်းစား တတ်တော့ပြီ။ အသက် သုံးဆယ်ကျော် ရည်းစား စုံတွဲတွေကို သီးဆစ် လုပ်ကြည့်ဖို့ တော့ လိုပြီထင်၏။

"ဖုန်းခေါ်ထားလို့ လေ"

"အေး ... ခေါ်တုန်းက ဘာလို့ ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လဲ။ ပိတ်ပြီးမှ ဘာလို့ လာခေါ်နေရတာလဲ"

"ရော် ... အဲဒီတုန်းက မအားဘူးလေ။ မအားလို့ မအားတဲ့ အကြောင်း အသိပေးတာပဲ။ Busy ကို နှိပ်တာ တကယ် မအားလို့ ဘဲ ဥစ္စာ"

"မဆိုင်ပါဘူး။ အဲဒါ ဖုန်းကို မကိုင်ချင်လို့ ပိတ်ပစ်တယ် ဆိုတာ လူတိုင်း သိတယ်"

"ကျွတ် ... အဲဒါက လူတွေ လွဲမှားနေတဲ့ အယူအဆပဲ။ ဖုန်းကို တီထွင်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီကိုပဲ မေးမေး၊ မြန်မာ့ ဆက်သွယ်ရေးကိုပဲ မေးမေး၊ အဲဒီ ခလုတ်ကို နှိပ်ပစ်တာဟာ ဖုန်းကိုင်ဖို့ အဆင်မပြေ ဖြစ်တဲ့ အကြောင်း တစ်ဖက်ကို အသိပေးတာပဲ"

"တော်စမ်းပါကွာ၊ မင်းရဲ့ တစ်ကိုယ်ရေ အတွေးတွေနဲ့ လှည့်ပတ်ပြီး လျှောက်ပြော မနေစမ်းပါနဲ့ ။ ဖုန်းမကိုင်ချင်လို့ ပိတ်တာဟာ ပိတ်တာပဲ ပေါ့"

"မကိုင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမို့လို့ မကိုင်တာဘဲလေ"

"ကဲ ... အခု ဆက်နေတာ အဲဒါကို ပြန်လည် ဖြေရှင်းဖို့ ဆက်နေတာ လား"

"နိုး ... ရှင် ဖုန်းခေါ်တဲ့ ကိစ္စကို မေးနေတာ"

"အဲဒီတုန်းကတော့ ပြောမလို့ ဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ မပြောချင်တော့ဘူး"

ရယ်ချင်လွန်းသဖြင့် ဂျင်ဂျာက နှာခေါင်းမှ လေထွက်ရုံ ဟင်းခနဲ ရယ်မိသည်။ ။ ယောက်ျားတွေဟာ မရခင်က တစ်မျိုး ရပြီးတော့ တစ်မျိုး ဆိုတာ တကယ်ပဲလား။ တခြား ယောက်ျားတွေကိုတော့ သိမ်းကျုံး မပြောချင်။ ဒီယောက်ျားကတော့ တကယ်ပဲ အဲဒီ ပုံစံ ဖြစ်တော့သည်။ ။ အရင်တုန်းက သည်းသည်းလှုပ် ဖူးဖူးမှုတ် ခဲ့သည် မှာ သူ မဟုတ်တော့တဲ့ အတိုင်းပင်။

"ပြီးရောလေ။ ပြောချင်စိတ် မရှိရင် လည်း မပြောနဲ့ တော့ပေါ့"

သူ့ဘက်မှ ခေတ္တ နှုတ်ဆိတ် သွားပြီးနောက် ခပ်ဆတ်ဆတ် အသံ ထွက်လာသည်။ ။

"ကိုယ် ဖုန်းခေါ်ထားတုန်းက ဖုန်းကို ချပစ်လိုက်တာ မင်းနော်"

"အေးလေ။ အဲဒါ ကက်စတန်မာနဲ့ စကားပြောနေလို့ လို့ ပြောပြီးပြီပဲ ။ ဘာလဲ ... ရှင်က မယုံတာလား"

"ယုံတာ မယုံတာထက် ဒီအချိန်မှာ မင်းကို ကိုယ်တင်းနေတယ်လေ၊ ဒါကို မင်းက ချော့ဖို့ စိတ်ကူး နည်းနည်းမှ မရှိတော့ဘူးလား"

"ကျွန်မက ... ရှင့်ကို ... ဟား ... အဟား ဟား"

ဂျင်ဂျာသည် တကယ်ကိုပဲ ရယ်ချင်လာစိတ်ဖြင့် တဟားဟား အော်ရယ် မိတော့လေသည်။ ။ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒါ ဂျင်ဂျာထက်တောင် တစ်နှစ်ကြီးတဲ့ ချစ်သူ ရည်းစားတဲ့ ။ သူက ဂျင်ဂျာရဲ့ အချော့ကို ခံချင်တာတဲ့ ။ အိုး ... ဘာကြီးလဲ၊ ကမ္ဘာ လောကကြီးရယ်။

"ဂျင်ဂျာ ... ကိုယ် တကယ် ဒေါသ ထွက် လာပြီနော်"

"ရော် ... ဒါဆို အခုနကတော့ အကယ်ဒမီပေါ့ ... ဟုတ်လား"

"တော်ပြီဟာ ... ဆက်မပြောတော့ဘူး ... ဒါပဲ"

"အိုး ... နေဦးလေ။ ရှင်ကလည်း ဒေါနချည်းပဲ။ တစ်ခါတလေ တော့လည်း စံပယ်ပင်လေး ဘာလေးလည်း စိုက်ဦးမှ ပေါ့ရှင်"

သူက ကျစ်ခနဲ စုတ်သပ်ကာ ဖုန်းကို တကယ်ပဲ ချသွားတော့သည် ။
ဂျင်ဂျာသည် ဖုန်းမျက်နှာပြင်ကို စိုက်ကြည့်ရင်းမှ ခေါင်းကိုပဲ အသာယမ်းကာ ပြုံးနေမိတော့သည် ။ အင်း ... တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ ရည်းစားချောပါပဲ။ မသိသေးသူတွေ အဖို့ တော့ ဒီလိုမျိုး ပြောချင်ရာ ပြောပြီး ဖုန်းချသွားတတ်တဲ့ ယောက်ျားကိုများ ရည်းစား တော်ထားရသလားဟု တွေးကောင်း တွေးမည်။ ဒါပေမဲ့ သံယောဇဉ် အထပ်ထပ်နှင့် ဖွဲ့တည်ထားသော အချစ်ကြိုး ပိုင်ရှင်တွေ အတွက်တော့ ဒီစကားဟာ ဘာမှ ခံစားစရာ မရှိပါ။

တည်မြဲနှင့် ဂျင်ဂျာဆိုတာ မနေ့ တစ်နေ့ကမှ တွေ့ပြီး ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြသူတွေ မဟုတ်ဘူး လေ။ ဆယ်တန်း လောက်တည်းက သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ကြပြီး တက္ကသိုလ် ပထမနှစ်မှာ ပဲ ရည်းစား ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ ကြသူတွေ ဆိုတော့ ရည်းစား သက်တမ်းကပဲ ဆယ်နှစ်ကျော် ရှိပြီ။ ဒီတော့ နှစ်ယောက်သားဟာ ပြောမနာ ဆိုမနာ ရည်းစားကြီးတွေကို ဖြစ်လို့ ဆိုတာမျိုးပင်။ ဒီလို ကြာလာလို့ လည်း ရိုးသွားပြီလို့ မထင်ကြစေကုန်။

အချစ်ဆိုတာ ကြာလေ နုပျိုလေဆိုတာ ပရိသတ်များ လက်ခံမည် မဟုတ်လားရှင်။

(၂)

တည်မြဲက လက်မှ နာရီကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကြက်
ခြောက်ကြော် တစ်ဖတ်ကို ကောက်ဝါး လိုက်စဉ်မှာ ပဲ စားသောက်ဆိုင်
ထဲသို့ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ ဝင်ရောက်လာသော မြင့်မြတ်ကို ဒီနေရာမှာ ရှိနေ
သည် ဟု လက်တစ်ဖက် လှမ်းပြလိုက်တော့ မြင့်မြတ်က လက်ပြန်ပြ
ကာ လျှောက်လာသည်။ ။ အနားမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သော မြင့်မြတ်က သူ
ကို မျက်နှာချို သွေးစွာဖြင့် ဟဲခနဲ ရယ်ပြလိုက်ကာ ...

"ဆောရီးကွာ ... နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ်။ ထွက်ခါနီးကျမှ
လေပြေက ဖုန်းဆက်နေလို့ "

"ဖုန်းဆက်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲ။ အပြင် သွားလိုက်ဦးမယ် ဆိုပြီး ချ
ပစ်လိုက်ပေါ့"

မြင့်မြတ်က သူ့စကားကို ထိတ်လန့်စရာ စကားတစ်ခွန်း အလား ပ
ခုံးတွန့်ပြကာ ခေါင်းတခါခါ လက်တခါခါဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ ။

"အမယ်လေး ... မလုပ်ပါနဲ့ ၊ မင်းတို့လို နားလည်မှုတွေ သံယောဇဉ်
တွေနဲ့ အထပ်ထပ် ရစ်ဖွဲ့ထားတဲ့ ချစ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်သေးလို့ ပါကွာ"

"ဘာရယ် ဘာစကား ပြောလိုက်တာလဲ၊ ပြန်ပြောစမ်းပါ"

သူ့စကားကို မြင့်မြတ်က မျက်လုံးပြူးပြီး ပြန်ကြည့်ကာ အနားမှာ
ရောက်လာသော ဝိတ်တာကို Tiger တစ်ခွက်မှာ သည် ။ ပြီးတော့

ဂဏန်းပျော့ တစ်ပွဲမှာ ကာ သူ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့် ကြည့်ရင်းမှ ...

"ဟုတ်တယ်လေ၊ မင်းက မင်းလို အချိုးမျိုး ချိုးဖို့ ငါ့ကို ပြောနေတာ မဟုတ်လား။ မင်းလိုမျိုး ဂျင်ဂျာနဲ့ စကားတွေများ ရန်ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ မဟုတ် မင်းက ဦးအောင် သူ့ကို ဖုန်းပိတ်ချ ပစ်ချင်ပစ်မယ်၊ စသဖြင့်ပေါ့ ... သူကလည်း မင်း ဒီလို လုပ်လို့ ဆတ်ဆတ်ခါ နာပြီး စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်တဲ့ အထဲမှာ မပါဘူးလေ။ ဟိုးငယ်ငယ် မင်းတို့ သမီးရည်းစား စဖြစ်ခါစကတော့ ဒါမျိုးတွေ ဘယ်ရှိမလဲ။ အချိန်တွေ ကြာလာတာနဲ့ အမျှ မင်းတို့ ချင်း ကြားမှာ နားလည်မှုတို့ သံယောဇဉ်တို့ က ရှိနေတော့ သေးသေးမွှားမွှား လေးတွေမှာ ပြောစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့"

"တော်စမ်းပါကွာ"

သူက စိတ်ရှုပ်စွာနှင့် ဟန့်တား လိုက်ပြီးနောက် ရှေ့မှ ဘီယာခွက်ကို ကောက်မော့ ပစ်လိုက်သည် ။ အလကား ... ဘာနားလည်မှုလဲ။ ဘာသံယောဇဉ်လဲ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ နားလည်မှုနဲ့ ဥပေက္ခာ ဆိုတာ ဆင်တူယိုးမှား ပုံစံကွဲ တတ်သေးတယ် ဆိုတာလည်း လူတွေမှ မသိတာ ။ သူမရဲ့ အလုပ်မှ အလုပ်၊ Ginger Beauty Land ကြီးသာ အရှေ့တောင်အာရှမှာ အအောင်မြင်ဆုံး အင်ပါယာ ဖြစ်ဖို့ အာရုံစိုက်နေသူမို့ သူ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် မမှုတာကို နားလည်မှုနှင့် သံယောဇဉ်ဟု သူက တော့ အထင်မကြီးလိုပါ။

လူတွေ အမြင်မှာ တော့ ဂျင်ဂျာက နားလည် ခွင့်လွှတ်တတ်သူ၊ သဘောကြီးလွန်း သူဟု လူတွေက မှတ်ချက် ပေးကြမည်။ သူကတော့ အဲဒီလိုကို မထင်တော့ပါ။

အချစ်ဆိုတာ ပစ်ထားလို့ ရတဲ့ ပလတ်စတစ် ပန်းအတုတွေလိုမှ မဟုတ်တာ။ သူ့ကို အမြဲတမ်း ဂရုစိုက်ပြီး ရေလောင်း ပေါင်းသင်း ပေးမှ

သာ လန်းဆန်း မွေးပျံ့တဲ့ ပန်းပွင့်တွေ ပွင့်နိုင်မှာ မဟုတ်လား။ ဒါကို ဒီ အမျိုးသမီးက မသိ။ အချစ်ဆိုတာ တစ်ခါ ဆွတ်ခူးပြီးသွားရင် ဒီနေရာ မှာ ပဲ တစ်သမတ်တည်း တည်မြဲနေ လိမ့်မည်ဟု ထင်နေတာ ဖြစ်သည် ။ ဟူး ... ခက်လိုက်တာနော်။

"မင်းနဲ့ သူနဲ့ ကြားမှာ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာများ ရှိနေလို့ လား။ အေး ... ငါသိသလောက် ကလည်း မင်းတို့ က အမြဲတမ်း ပြဿနာ တက်နေတာပဲ မဟုတ်လား ... ဒါပေမဲ့ ဒါကလည်း a piece of cake ပဲ လေ၊ ဟုတ်ဖူးလား"

သူက အဲဒီ စကားကိုတော့ ဟင်းခနဲ မြည်အောင်ပင် ရှုံ့မဲ့ပစ်လိုက်သ ည် ။ ပြီးတော့ ဝက်နံရိုးကင် တစ်ဖတ်ကို ကောက်ဝါးရင်းမှ ...

"အစကတော့ a piece of cake ပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီပြဿနာရဲ့ စ ကားပုံကို မြန်မာ စကားပုံ ပြောင်းပစ်ရတော့ မှာ ကွာ။ သိလား ... အပျက် အပျက်နဲ့ နှာခေါင်း သွေးထွက်တယ် ဆိုတဲ့ စကားလိုပဲ။ အစကတော့ နောက်ရင်း ပြောင်ရင်းပဲ။ ပြီးတော့မှ တကယ် အထိနာ လာမှန်းသိတာ"

"ဟာ ... ဟာ ... မင်းဟာက ကြားရတာ မထိတ်သာ မလန့်သာ ရှိလို က်တာကွာ။ ဘာတွေလဲကွာ ... မင်းတို့ ကြားမှာ ဘာတွေ တကယ် ဖြစ် နေတာလဲ"

"အခု နောက်ပိုင်းမှာ သူ ငါ့ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘူးလို့ ခံစား လာရတယ်၊ အဲဒါက နံပါတ်တစ် အချက်၊ နေဦး ... ဖြတ်မပြောနဲ့ ဦး။ ငါပဲ ဆက် ပြောမယ် ... ဂရုမစိုက်တော့ဘူးလို့ ခံစား လာရတာက ခံစားမှု သက်သ က်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို သေချာ သိချင်လို့ ငါဆန်းစစ်တယ်။ အကဲခတ်တယ် ... တကယ်ပဲ အဲဒီလို ဖြစ်နေတယ် မြင့်မြတ်။ သူ့ဖီလင်တွေက ငါ့ အပေါ်မှာ နွေးထွေးမှု မရှိတော့ဘူး။ မင်းတို့ ထင်နေသလို နားလည်မှု အ

ပြည့်နဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ ရှေ့ဆက်နေတာ မဟုတ်ဘူး "

ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်သော သူ့ရဲ့ စကားသံ အဆုံးတွင် မြင့်မြတ်က သူ့ကို တအံ့တဩ ပုံစံနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူက အဲဒါ ပဲ ဟူသော ပုံစံဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြ လိုက်ပြီးမှ ...

"မင်းတို့ သိအောင် ပြောပြရရင် တစ်ခါတစ်ရံမှာ နားလည် ပေးထား တာနဲ့ ဥပေက္ခာ ပြုထားတာကလည်း ဆင်တူယိုးမှားနဲ့ ပုံမှား ရိုက်တတ် တယ်ကွ ... ပြောတာ သဘောပေါက်လား။ အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို နားလည်ပေးလို့ စိတ်မဆိုးဘူး ဆိုတာနဲ့ ဒီလူကို ခေါင်းထဲမှာ သိပ်အုံး မစားတော့လို့ Neglect လုပ်ထားတာ မတူဘူးကွ"

"ဘာလဲ ? ။ မင်း ပြောချင်တာက ဂျင်ဂျာက မင်းကို Neglect လုပ် ထားတယ်။ အရေး မစိုက်တော့ဘူးလို့ ပြောချင်တာလား"

"လုံးဝ မလွဲဘူး"

သူ့စကား အဆုံးတွင် မြင့်မြတ်က ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချသည် ။ ပြီး တော့ မသက်မသာဟန်ဖြင့် ဘီယာကို တစ်ကျိုက် ကောက်မော့ပြီးမှ သူ့ ကို စကား ပြန်ပြောသည် ။

"မင်းတို့ တွေ ကလည်း ကွာ၊ ဒါမျိုးဆိုတာ ကြာလာရင် ဖြစ်တတ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါ။ မင်းတို့ ရဲ့ ရည်းစား သက်တမ်းကပဲ ဘယ် လောက် ကြာပြီလဲ၊ ဒီလောက် သက်တမ်း ကြာနေမှ တော့ ဒီလိုမျိုး ထင် ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေတဲ့ ကိစ္စတွေ စပြီပေါ့ကွ ... ဒီအချိန်မှာ မင်းတို့ က ယူသင့်နေပြီပဲဟာ။ နှစ်ယောက် စလုံးက ကိုယ့်အလုပ်အကိုင်နဲ့ ကိုယ်လည်း အောင်မြင် နေကြပြီပဲ။ အဲဒီလိုတွေ လျှောက်တွေး မနေနဲ့ ။ လက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားတော့"

"ဟာ ... ဒီမှာ တောင် သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဂေါက်နေရတဲ့ အထဲ လက် ထပ်ဖို့ ကို လာပြော နေရသေးတယ်။ ဒီမှာ ... လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာ နောက်ထားဦး ... သူနဲ့ ငါ့ကြားမှာ အရင်လို အခြေအနေမျိုး ပြန်ဖြစ် သွားဖို့ တောင် မသေချာ ချင်တော့ဘူး။"

"ဟာ ... တည်ကြီးရာ၊ မင်းက ဘာတွေလဲကွာ။ ဟေ့ကောင် မင်း ငါ မလာခင်က အပြင်းတွေ ချပြီး မူးနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော် ... မင်း လျှောက် လျှောက်မပြောနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ ဒီစကားမျိုးကို ငါ့ရှေ့မှာ ပြောတာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ သူများ တွေ ရှေ့မှာ တော့ လုံးဝ သွားမပြော မိစေနဲ့ ... မင်းကွာ"

မြင့်မြတ်က စုတ်တသပ်သပ်နှင့် မျက်စိ မျက်နှာပျက် နေသလောက် သူကတော့ ခပ်အေးအေးပဲ ဝက်နံရိုးကင်ကို ကောက်ဝါးကာ မြင့်မြတ်ကို ခပ်အေးအေး ကြည့်မိသည်။

"လုံးဝ မမူးဘူး။ ရစ်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး ။ အချစ်ဆိုတာ ကြာ လာရင် အေးစက် သွားတယ်ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို မင်းလည်း ကြားဖူးမှာ ပဲ ... ငါတို့ ရည်းစား သက်တမ်းက ဘယ်လောက်လဲ။ ဆယ့်ရှစ်နှစ်မှာ သူနဲ့ ငါ ရည်းစား ဖြစ်တယ်။ အေး ... ခု ငါ့အသက်က သုံးဆယ့်တစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ် ရှိနေခဲ့ပြီ။ နော် ... မင်းပြောသလို နားလည်မှုတွေ သံယောဇဉ်တွေ ဘားဂရပ်မှာ မြင့်တက် လာသလားတော့ မပြောတတ် ဘူး။ တကယ် ဖြစ်နေတာကတော့ သူနဲ့ ငါ့ ကြားမှာ က အလေးမထား တော့ မှုတွေဘဲ ... အေးပေါ့လေ၊ ပြောရရင် ငါ့ကို အလေး မထားတာက သူပဲ"

"ဟား ... ပြဿနာပဲ။ မင်းတို့ ကိစ္စ ကြားရတာ တကယ်ပဲ စား လာ ပြီကွာ။ ငါ သိရသလောက် ကတော့ ဂျင်ဂျာက မင်းကို ချစ်ပါတယ်။ မင်း

နဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်လာတဲ့ သက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ မင်း တစ်ယောက်တည်း ကိုပဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်နေခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သစ္စာရှိရှိ ချစ်နေခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။"

သစ္စာရှိရှိ ဆိုသော စကားအရောက်တွင် သူက မဲ့ပြီးတစ်ချက် ပြီးမိကာ ဘီယာကို တစ်ကျိုက် ကောက်မော့ရင်း မျက်လုံးထဲတွင် ဂျင်ဂျာ၏ ပုံရိပ်အချို့ကို ပြေးမြင်ယောင် လာမိသည် ။ သူ စတင် သိရှိခဲ့သော ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ် ကောင်မလေး တုန်းကတော့ ချစ်စဖွယ် ပါးဖောင်းဖောင်း လေးများ နှင့် နုနုထွားထွား ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ကာ ရင်ခုန်ဖွယ်အတိ ဖြစ်ခဲ့သည် ။

အဲဒီကနေ တက္ကသိုလ်တက်၊ မယ်ပြိုင်ပွဲတွေဝင်၊ မော်ဒယ် ဆိုတာလည်း ခဏတဖြုတ် လုပ်လိုက်သေးသော သူမရဲ့ ဖြတ်သန်းရာ ဘဝတစ်လျှောက်တွင် သူသည် လည်း ပဲ သူမနှင့်အတူ စီးမျော လိုက်ပါခဲ့ဖူးသည် ။ အဲဒီတုန်းကတော့ သူတို့ ရဲ့ ချစ်သူဘဝဟာ တကယ်ကိုပဲ ပျော်ရွှင်ဖွယ် ကောင်းခဲ့ပါသည် ။ အသက်တွေ ဆိုတာလည်း ရှိလှမှ နှစ်ဆယ်စွန်းစတွေပေါ့။

နောက်ပိုင်းမှာ တော့ စီးပွားရေးဘက်ကို စတင် စိတ်ဝင်စား လာသော ဂျင်ဂျာသည် အောင်မြင်မှုရဲ့ အရသာ တချို့ကို မြည်းစမ်း ကြည့်ဖူးသွားသောအခါ အဲဒီဘက်ကို လုံးဝ အရှိန်ပါသွား တော့သည် ။ ဒါကလည်း အစောပိုင်း ကာလတွေမှာ သိပ်မသိသာ သေးချေ။ အခုနောက်ပိုင်းတွေမှာ သူမကို သူ သတိထား ကြည့်မိခဲ့သည် ။ သူမဟာ သူမ အရှိန်နဲ့ သွားနေသော ကိစ္စများ တွင် သူမပါဝင်တော့ဘူး ဆိုတာ တစ်နေ့တခြား သိမြင်လာခဲ့သည် ။ သူမဟာ သူမ အလုပ်တွေ လုပ်သည် ။ အောင်မြင်သည် ။ ဒါတွေကို သူ့အား အားတက်သရော ပြန်ပြော နေခဲ့

သော်လည်း အဲဒါဟာ သူ့ကို မျှဝေ ခံစားစေတာ ဆိုခြင်းထက် သူမရဲ့ အရည်အချင်းကို ဂုဏ်ယူတာက ပိုသည်။ ။

မမိုက်ပါ။ လုံးဝ မမိုက်ပါ။ ဂျင်ဂျာ မမိုက်တော့တာ တော်တော်ကို ကြာခဲ့ပြီ။

"ဒီမှာ မြင့်မြတ်။ ငါ တစ်ယောက်တည်းကို သစ္စာရှိရှိ ချစ်နေတယ်ဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ် အထိတော့ ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်လိမ့်မယ် ... ဒါပေမဲ့ ဒီနောက်ပိုင်းမှာ တော့ သူ သစ္စာရှိရှိ ချစ်တာဟာ သူ့အလုပ်ပဲ။ ငါ အပါအဝင် ယောက်ျား အားလုံးကို စိတ်မဝင်စားလို့ ဒီတိုင်းပဲ နေနေတာကို ငါ့ကို သစ္စာရှိရှိ ချစ်တယ်လို့ မင်း ဆိုလိုချင်သေးလား။"

သူ့စကား အဆုံးတွင် မြင့်မြတ်က သူ့ကို မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ။

"ခက်တော့ ခက်တယ်ကွာ၊ မင်းတို့ တွေက ဘေးလူတွေ ဆိုတော့ ငါ ပြောတာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိချင်မှ သိမယ်၊ နောက်ပြီး နားလည်နိုင်မှ လည်း နားလည်မယ် ... ငါ သူ့ကို သတိထား မိနေတာ ကြာပြီ။ သူ့စိတ်ဝိညာဉ်တွေက ငါ့ဆီမှာ မရှိတော့ဘူး။"

"ဒါဖြင့်ရင် ဘယ်သူ့ဆီမှာ လဲ"

"သူ့ကိုယ် သူ့ဆီမှာ ပဲ။ ဂျင်ဂျာဆိုတဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ဆီမှာ ။ နောက် ... သူ့အလုပ် ဆီမှာ ၊ သူ့ကတ်စတန်မာ တွေဆီမှာ ။ ဒါပဲကွာ။ ပျော်စရာ ကောင်းတဲ့ ချစ်သူဘဝမျိုး သူနဲ့ ငါ့ကြားမှာ မရှိတော့ဘူး ... ဘာလဲကွာ၊ ညတိုင်း ဖုန်းပြောတာမျိုး၊ သတိတရ မက်ဆေ့ချ် ပို့တာမျိုး ဘာမှ မရှိဘူး ။ လူချင်း ဆိုတာလည်း တစ်ပတ်မှာ တစ်ခါတောင် မတွေ့ ဖြစ်တော့ဘူး ။ တွေ့ရင်ရော ဘာပြောလဲ။ ဒေါ်လာဈေး ကျတယ်နော်၊ ဟား ... လက်ထဲ ထားလို့ ကတော့ လုံးဝ မတန်ဘူး။ ရွှေဈေးက တက်လိုက်တာဟယ်၊

ဝယ်ထားတာတောင် နည်းနည်း နည်းသွားတယ် ... ခုတလော လိုက်
အေချ် အဖြူအလုံးကြီးတွေ အရမ်း သွက်နေတယ်နော်၊ တစ်စီးလောက်
ဝယ်ထားရင် ကောင်းမလား မသိဘူး။ ဒါမျိုးတွေချည်း လာတာ။ ငါက
သူ့လက်လေး ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဂျင်ဂျာ ကိုယ့်ကို မနေ့ညက လွမ်းမိသေးလား
ဆိုရင် ငါ့မျက်နှာကြီးကို စိုက်ကြည့်ပြီး တဟားဟားနဲ့ အော်ရယ်တော့
တာ ... တောက် ... လုံးဝ ကဗျာမဆန်တော့တဲ့ ရည်းစားကြီးပါကွာ "

သူက ဂျင်ဂျာ ပြောသော စကားတွေကို ဂျင်ဂျာ အိုက်တင်နှင့် လုပ်ပြ
သဖြင့် မြင့်မြတ်က တဟားဟားနှင့် ခွက်ထိုးခွက်လန် အော်ရယ်တာကို
ကြုံရသည် ။ ရယ်ပါစေ။ မသိတဲ့ လူတွေကတော့ တကယ်ပဲ ရယ်စရာ ဖြ
စ်နေမှာ ပဲလေ။ သူ့မှ သာ မငိုနိုင် မရယ်နိုင်နှင့်။

ဘာလအော့လအယ် ဖီလင်ကြီးမှန်း မသိ ခံစားနေရတာ မဟုတ်
လား။

"ဒါမျိုးတွေက ဖြစ်တတ် ပါတယ်ကွာ။ အထူးသဖြင့် ရည်းစား သက်
တမ်း ရှည်ကြာ လာတဲ့ သူတို့ ၊ အိမ်ထောင်သက် ရလာတဲ့ လင်မယား
တွေမှာ တို့ စသဖြင့်ပေါ့၊ တစ်ယောက် ယောက်ကတော့ အချစ်တွေဟာ
နွေးထွေးမှု မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်ကြတာပဲ ... မင်းကသာ ခုလို ထင်နေ
တာ။ ဂျင်ဂျာကတော့ အဲဒီလို တွေးချင်မှ တောင် တွေးမိမှာ "

"ဘယ်တွေးမလဲ။ သူက အဲဒါကိုက ပုံမှန် မဟုတ်တာပေါ့ကွ။ မင်း
စဉ်းစားကြည့်လေ။ မိန်းမဆိုတဲ့ အမျိုးက နေရင်းထိုင်ရင်း သဝန်တို့
တတ်တဲ့ အမျိုး။ ချုပ်ချယ် တတ်တဲ့ အမျိုး ... ငါဆိုတဲ့ ကောင်က အရင်
က ဘယ်လောက် စွဲလဲ။ အရင်မပြောပါနဲ့ ခုလည်း စွဲဆဲပါပဲ။ ဒါပေမဲ့
တစ်စက်လေးမှ သူ စိတ်မပူဘူးနော်။ ငါ့ကို လုံးဝ စိတ်မချတဲ့ အထာမျိုး
ရှိကိုမရှိတာ။ ဒါသည် လည်း သူ့ကိုယ်သူ ဂဏန်းငြိမ်ပြီးသားလို့ ထင်လို့

နေမှာ ပေါ့"

"မင်းကလည်း ကွာ၊ မင်းကို သဝန်မတိုတာဟာ သူ မင်းကို ယုံကြည် လို့ နေမှာ ပေါ့။ အမယ်လေး ... သဝန်မတိုတာကိုများ စိတ်တိုနေတဲ့ သူ က ရှိသေးရတယ်။ သဝန်တိုတာကို လိုက်ဖြေရှင်း ရတာလောက် စိတ် ညစ်ဖို့ ကောင်းတာ မရှိဘူး ... တည်မြဲရာ ... မင်းစိတ်က လျှောက်ထင် နေတာ နေမှာ ပါကွာ။ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြီးကို စိတ်ထဲမှာ တ အားကြီး ထည့်မထားပါနဲ့ ။ ဂျင်ဂျာလောက် Nearly Perfect ဖြစ်တဲ့ မိန်း ကလေး ရှိဦးမလား။ မိန်းမတစ်ယောက် အနေနဲ့ ခံစားချင်စရာ အာရုံ အပြည့်နဲ့ ကွာ။ မင်းကလည်း "

မြင့်မြတ်က နောက်ဆုံး စကားကို မစားရ ဝခမန်းလေသံနှင့် ပြော လျှင် သူက ဘာအဓိပ္ပာယ်နှင့် ပြောမှန်း မသိသည် မို့ မျက်စောင်း တစ်ချက် ထိုးမိမလို ဖြစ်သွားသည် ။ ဂျင်ဂျာဟာ ငယ်စဉ် အခါတုန်းက မယ်ဘွဲ့ တွေ သုံးလေးဆု ဆွတ်ခူး ရခဲ့ဖူးသောသူ ဖြစ်တာနဲ့ အညီ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်က ပုရိသတို့ အကြိုက် ပြောစရာမရှိခဲ့။

နောက်တော့ မော်ဒယ်လိုင်း ပြောင်းလိုက်တာမို့ ရေဆေး ငါးကြီးဘ ဝကနေ ငါးရဲ့ကိုယ်လုံး ဖြစ်သွားခဲ့တာလည်း သူ့ရှေ့တင်ပဲမို့ သူ့အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အလှည့်အပြောင်း တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တာကို မှတ်မိသေး သည် ။

ခုချိန်မှာ လည်း ဂျင်ဂျာဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အလှပဆုံး အချိန် ဖြစ်သော အသက် သုံးဆယ်အရွယ်ကို ဖြတ်ကျော်ဆဲမို့ ဘယ်နေရာကမှ မလှပဘူးဆိုတာ မရှိပါ။ နဂို ရှိပြီးသား ရုပ်ရည်ကိုမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုနေလျှင် အလှဆုံး ဖြစ်မည် ဆိုတာကိုပါ သိထားသော မိန်းမ တစ်ယောက်မို့ အဆင်းရနံ့ကတော့ ပြောစရာ မလိုခဲ့ချေ။ ဒါပေမဲ့ ခက်

တာက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လို လှအောင် နေရမယ် ဆိုတာကို သိသော မိန်းမသည် အချစ်ကိုတော့ ဘယ်လို လှပအောင် လမ်းကြောင်း ဖော်ဆောင်ရမလဲ ဆိုတာကိုတော့ မသိတာက ဆိုးလွန်းလှသည်။

"အေး ... အဲဒီ ခံစားချင်စရာ တွေကလည်း မင်းသာဆိုရင်ရော၊ အငွေ့ကိုပဲ စားမလား ဟေ့ကောင်"

"ဟာ ... ဒီလိုကြီးလား။ မင်းက အနံ့ပဲ ရှူရတဲ့ အဆင့်လား။ မင်းကွာရည်းစား သက်တမ်း ဆယ့်သုံးနှစ် မှာ တောင် အနံ့ရှူတဲ့ အဆင့်ဆိုတော့ မင်းအခြေအနေက တော်တော်ဆိုးနေခဲ့ပြီ ... ဟား ဟား ... ဒီနေရာမှာတော့ ငါက မင်းထက် သာသွားပြီကွ။ ညှိယူပေါ့ကွ။ ညှိကြပေါ့ ... ဟီး ဟီး ... ညှိနှိုင်းတဲ့ အလုပ်ဆိုတာ ပဲပြုတ်သည် က စလို့ ကမ္ဘာခေါင်းဆောင် ကြီးတွေအထိ လက်ခံ ကျင့်သုံးနေကြတဲ့ အမူအကျင့်ပဲ။ မင်းတို့လည်း ညှိကြည့်ပါကွာ ... ဟား ဟား ဟား"

မြင့်မြတ်က နောက်ဆုံးတော့လည်း သူ့စကားကို ရယ်ပွဲဖွဲ့ရင်းနဲ့ သာအဆုံးသတ် သွားတော့သည်။ သူကလည်း အောင့်သီး အောင့်သက်နဲ့ မို့ဘာစကားမှ ထပ်ပြောချင်စိတ် မရှိတော့ချေ။ ခုလောလောဆယ်မှာ သူပြောသော စကားတွေကိုလည်း ဘယ်သူကမှ လက်ခံနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဆိုတာကိုလည်း သူ သိနေ၏။

ဒီကိစ္စဟာ မြင်တာထက် အများကြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့ ခက်ခဲကြောင်း ကာယကံရှင် သူကိုယ်တိုင် မှ တစ်ပါး ဘယ်သူမှ မသိနိုင်သေးပါ။ နောက်ဆုံး ဂျင်ဂျာသည် ပင်လျှင် သိမှာ မဟုတ်။ ဂျင်ဂျာ မင်းဆီမှာ Romantic တွေ မရှိတော့ဘူး ဆိုတာ မင်း သိရဲ့ လားကွာ။